

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egy évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

## A király Kolozsvárt.

— Saját tudósítinktól. —

Napok óta lázas izgatottsággal készül Kolozsvár városa fogadni szeretett királyát. Nemcsak hódolattal szívében, szeretettel lelkeiben, de egyszersmind, külsőleg is dokumentálni igyekszik határtalan lelkesedését, melylyel Magyarország fölött koronás királyát fogadja.

Tegnap reggel kezdődött meg minden felé a házak, utcák díszítése, hogy szép és tetszetős színben ragyogjon minden, merre a magyar király elhalad. Tegnap a délutáni órákban a főter, belhid és nagyutcákban ezrenyi ember hullámozott, a kik a fel-díszített házakban gyönyörködtek és bejárták a várost, mely már tegnap este teljes dísz öltött királyi fogadására.

A főter mindenütt szép, egyenletes és tiszta és eltűntek a hápa-hupás gödrök leg-alább néhány napra. Potemkin-féle flasztár-biz az, de még is jól esik a szemnek s a legelső magyar ember minden esetre szép tiszta egyenletes főteret lát.

A városháza emelkedik ki a legékebb díszben. Valóságos lobogó-tömeg fekszik meg a homlokzatán, melyet guirland-dísz fut kör-ről és czimerek ékítenek igen szépen. Ezután a Takarékpénztár épületét említhetjük meg fényű és zászló díszítésével. A Rhéday-ház, valamint a plébánia is szépen vannak díszítve. Az iparosok főterei palotájának hom-lokzatán a Felsége életnagyságu képe látszik, igen szép díszítéssel véve körül. A most épülő Szathmáry-házban lobogó-dísz között a Felsége monogramja látható sűrű sokaság-ban helyezve el az elől álló állvány-fákon. A város minden pontja különben ünnepélyes színt öltött és a házak tetejéről a nemzeti zászlók ezrei hirdetik, hogy Kolozsvár kirá-ly látogatását ünnepli.

A Bánffy-palotán a nemzeti zászló mel-lett a sárga-fekete zászló is lengedez, mint a Habsburg-család színe.

De legszebb, legékebb, legragyogóbb a Belhid és Nagy-utca, a hol a Felsége be- vonul. Kaprázatok lobogó erdő. szőnyeg dísz guirland koszorú, czimerek, király képek, üdvözlő feliratok hosszú sora hirdeti, beszéli a királyt váró Kolozsvár lakosságának lel-kesedését és királyi iránt való szeretetét.

A Belhid-utcai házak valamennyi igen szépen van díszítve. Első sorban a posta-pa-lota épülete emelkedik ki. Szőnyegek, guir-landok, zászlók tarkítják és változatos széppé teszik minden oldalon a hatalmas palota kül-sejét. A Szék-palota ugyancsak díszes. Ab-lakából szőnyegek csüngenek alá, áltányai szintén szépen vannak díszítve. Valamint iz-lésszen van dekorálva a vele szemben most épülő Babos-palota is.

A vas-híd azonban a legképrázatosabb. A négy sarkán négy sugár-torony impónáló szög. Száz és száz zászló szalag, czimer tar-tíja, és ad egy változatos szép képet az egésznek.

Távrolról egy gyönyörű színpadi látvá-nyosság benyomását teszi az emberre. A vas-íven végig fényő-guirland-ok szaladnak és apró zászlókkal díszítve pompás látványt nyuj-tanak. A híd négy oszlopánál négy szobor-alak van. Az érkező király elé két komor oroszlán tekint, míg a város felőli részen két rejtélyes sphinx néz hideg nyugalommal a hullámozó sokaságra. A mellébe mintha egyptomi hieroglifek volnának bemetszve, melyek-nek kiolvasását hiába kísérti meg a hatóság bölcsességében járatlan halandó ember.

A híd homlokzatán a vasutól jövet ez áll: „Isten hozott!” A másik felirat: „Hódol-at a királynak!” A városból menve először e felirat tűnik szemünkbe: „Királyért és Ha-záért!” Tovább pedig: „Éljen a király!”

Innen kezdve egészen a vasuti indóhá-zig oszlopokra kötött fényő-guirland-e szalad a felzárzózott, feldíszített házak előtt. Kezdve a Belhid-utca fejtől ki a vasuti indóházig óriási néptömeg von kordont, a kik lázas iz-gatottsággal várják a királyt.

A pályaudvarnál.

Reggel hat óra után megindult a fé-nyes fogatokon a diszmagyaros notabilitások serege a pályaudvarhoz. Valóban szemkép-rátató pompát mutatott a magyar festői díszruha.

Az első egyike, ki a pályaudvaron meg-jelent maga Bánffy Dezső miniszterelnök volt, kit csakhamar miniszterháza és a főpapok követtek.

Azután megjelent gr. Bély Ákos főis-pán, ki csakhamar a diszmagyaros küldött-ségek rendezéséhez fogott. A királyi szalon első ajtaját nyitották ki, melyhez a küldött-ségek sorfalat képeztek. Ennek egyik végén Bánffy és a miniszterek, másik oldalán pe-dig a képviselők állottak. A sorfal közepén mindjárt elől Bély Ákos gr. főispán foglalt állást, mögötte Albach Géza polgármester. A sinek között Schandl felügyelő és Losy Béla állomásfőnökök várták a vonatot.

A sorfal végén Galgóczy Antal altá-bornagy festői piros dísz egyenruhában ál-lott körülvéve adjutánsaitól.

A perronon sorfalat képező notabilitá-sok közül feljegyeztük a még a következő-ket: Br. Bánffy Dezső premier miniszter Ro-mán Miron metropolita, Mihály Viktor érsek, Hegedűs Sándor és Sigmond Dezső Kolozs-vár képviselői, Galgóczy Antal altábornagy, Szász Domokos, Ferencz József, Müller Fri-gyes, Szabó János püspökök, Fekete Gábor tábla-elnök, Heppes Miklós, Ziegler Emil tanácselnökök, gr. Bethlen András, Zeyk Al-bert, gr. Bánffy Kálmán, Finaly Henrik, Szamo-sy János, Martin Lajos, Szádeczky Lajos, Pisztory Mór, Groisz Gusztáv, Udránszky László, Lindner Gusztáv, Kánitz Ágost, Hal-ler Károly egyetemi tanár, Bíró Béla, Ta-ler Károly egyetemi tanár, gr. Eszterházy Kálmán, Böllny, gr. Bély Ferencz, br. Zeyk József, br. Feilitzsch Arthur (erdész dísz-ruhában), Miazovszky (erdész díszben), br. Wesselényi Béla, br. Szentkereszthy György, Sombory Lajos, gr. Bánffy György, gr. Beth-len Balint, gr. Bethlen Balázs, gr. Teleky Domokos, br. Bánffy Ernő, gr. Bethlen Gá-bor, gr. Teleky László, gyömrői, gr. Korniss Károly, br. Bornemisza Károly, br. Jósika Lajos, br. Jósika Gábor, Matskay Pál, gr. Bethlen Géza, gr. Wass Jenő, gr. Bély Kál-mán, br. Petrichevich Horváth Kálmán, br. Szentkereszthy Zsigmond, Beöthy László, br. Kemény Kálmán, Palóczy Lajos, ifjabb Szász Károly, Stuckheil Gyula, Fekete Benő, Gyulay Árpád, Glaszner Márton, Eisler Mátyás, Kozma Ferencz, Kuncz Elek, Gyar-máthy Miklós, Albach Géza, Hankó Veress, Bartha Károly, Bartha János, dr. Haller Re-zsó, Demjén Á., Losonczy János, Svacsina G., Salamon Antal, Szabó Gyula, Fekete Béla, Dörgő Albert, ifj. Hosszu Pompejus, Deák Pál, Benigni Sámuel, Ham Sándor, Boros Sándor.

Fél 8 óra felé élénk sürgős-forgás tá-madt, midőn lassan bejött udvari külön vo-nat a perronra. A vonatot a lokomotívon álló Krenner Vilmos felügyelő, osztályfőnök vezette, Dax felügyelő és Havas főmérnök kíséretében, míg az első szalonkocsiban Sán-tay főfelügyelő és Pollák felügyelő foglaltak helyet. A vonat Bánffy-Hunyadon 5 percig állott, óriási közönség éljenzése között és a szomszédos falvak lakossága ünnepi ruhában a pályatest mellett éljenzték a király vo-natát.

Midőn a király alakja látható volt a perronon a publikum zajos éljenzésben tört ki. A király piros huszártábornoki egyenru-hában ifju frissességgel és ruganyosan szállott le, kezét nyújtott a miniszterelnöknek és Gal-góczy-nak.

Ezután előlépett Bély Ákos főispán és a következő beszéddel üdvözlötte a koronás királyt.

Császári és apostoli királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk!

Nékem, mint Felségednek legmagasabb parancsa folytán ez idő szerint Kolozsvárme-gyének és Kolozsvár szabad királyi város fő-ispanjának jutott azon megméltetéslen sze-rencse, hogy ezen két törvényhatóság nevé-ben Felségedet üdvözlöljem (Hosszas lelkes él-jenzés.) Fogadják Felséged kegyelmesen hódol-taljes tiszteletünket, melylyel Felséged iránt viseltetünk.

Isten hozta Felségedet!

Isten tartsa meg! (Perczigig tartó élénk éljenzés.)

Erre a beszédre a Felsége következő-pon válaszolt:

„Fogadják megjelenésükért köszö-netemet. Szívesen emlékezem vissza azon kellemes időre, melyet 8 év előtt

ezen város falai között töltöttem. Fo-gadják Kolozsvár hű alattvalói köszö-netemet.”

A király szavait tomboló éljenzés és lelkesedés követte. A király ezután hossza-sabban beszélgetett Bánffy Dezső br. minisz-terelnökkel, majd Perczel Dezső és br. Jósika Samu miniszterekkel, Béli Ákos főispánnal, azután megszólításával tüntette ki Román Miront, Mihályi Viktort és Szász Domokost. Azután a sorfal között a királyi várótermen áthaladt az utcára, hol a közönség harsogó éljenkiáltással fogadta a dalis, fiatalos, üde kinézésű királyt, mindnyájunk bálványát, az első magyar embert.

Bevonulás.

A kocsi sorrendjét már a kora reggeli órákban állapította meg egy burgzsandár, de ezt a beosztást nem tartották be, úgy, hogy a kocsi sor nehezen tudott kifejlődni.

Az első kocsi Deák Pál főkapitány út, a másodikban gr. Bély Ákos főispán és Albach Géza polgármester, a harmadikban Perczel Dezső és br. Jósika Samu miniszte-rek, a negyedikben Galgóczy hadtestparancs-nok foglalt helyet.

Az 5-ik kocsi a Felsége kocsija képe-zte, balján a miniszterelnök foglalt helyet. A király egyenesen, mosolyogva ült és folyto-nosan szalutált az éljenző tömegnek.

A király kocsiját követő fogatban gr. Paár és Bolfrass hadsegédek ültek. Őket kö-vette a notabilitások hosszú kocsisora. Szép fogata volt Bethlen Andrásnak, de a többi fogatok is remek látványt nyújtottak.

A Nagy-utczában minden háza ablaka tele volt nézőkkel. Jobbára szép nők vártak az ablakokból a Felséget. Minden második, har-madik ház udvarán tribunt rögtönöztek és mindenik tribun telve volt. A nagyobb há-zak homlokzata guirland, lobogó szőnyeg és virágdíszben, volt. Hatalmas lobogó lenget a zsidó templom s mellette a Poszler ház hom-lokzatáról.

A nagyutczai utvonalon a r. kath., év.ref. és unitárius főiskolák, valamint a pol-gári iskola, a kereskedelmi akadémiá növ-en-dekei, a kereskedő ifjak társulata tartották a kordont. Kintebb a vasut felé az iparos tár-saságok, a csizmadia társaság, pincér-egylet, a polgári dalegylet, az iparos-egylet, vasuti-munkások, földészek egyesülete és dalköre tartotta fenn a rendet.

A vonalon a kordonokon belül nagy közönség foglalt állást.

A nagy-utca belvárosi felőli részén, va-lamint a pályaház közelében a városi és vi-déki uri közönség, míg a városházától a vá-rostól a külvárosi és vidéki néposztály volt nagyobb tömegben képviselve.

Példás rend volt mindentől.

A reggeli napsugár enyhíteni töreke-dett az őszi szelet, mely kissé csipősen kez-dett a tegnapi esti eső után már kora reggel fujdogálni.

Reggel 7 óra 30 perczkor látták a kúnt állók a vonatot a pályaházba berobogni.

Mint villamos áram terjedt el az egész vonalon a hír:

A király megérkezett:

Nyolcz perczcel később megnyit a pá-lyaház ama részének ajtaja, mely a Felség részére rendeztetett be, a kúnt várakozó kö-zönség a mint megpillantotta az uralkodót harsány éljenzésben tört ki.

A bevonulás az egész utca sorban a, legpéldásabb rendben történt.

Lépésről-lépésre óriási éljenzés előzte meg és követte a királyt minden oldalról.

A Felség vidám arccal tisztelettel folytatón a sok ezerre menő, lelkesült hó-doló közönségnek.

Az utolsó kocsi után felbomlott a kor-don is megindult a 10--12 ezerre tehető em-ber áradat a város felé.

A kocsi sora után egy ezred katoná-ság vonult ki a pálya udvar felé zenekarral. A zene hangjaira helyet adott a befelé igyek-vő közönség a katonáknak s annál nagyobb tömegben verődött össze a nagy malom ut-czai tribün előtt, hol kisebb baleset is tör-tént.

Innen azonban zavartalanul történt a közönség bevonulása a Hid-utczán végig s a Főtérre a Bánffy-ház közelében, valamint a városház és templom körül óriási közönség gyűlt össze.

A nagy tömeg dacára azonban a leg-szebb rend uralkodott. A Bánffy-háztól a tem-plomig széles utvonalon volt fenntartva a köz-lekedés számára.

A Bánffy-palota előtt.

A főterei Bánffy-palota előtt volt fel-állítva a díszszázad, a katonazenekar. Itt várta a Felséget a városi notabilitások egy része, a tábornoki és tisztikar. Ezenkívül óriási nép-tömeg lepte el az egész főteret.

8 óra előtt érkezett meg az első kocsi-val Deák Pál főkapitány, ki után gr. Bély Ákos és Albach polgármester érkeztek.

Mindannyian dísz magyarban. Ezután harsogó éljenek, harangzúgás és a „Gott-er-halte” hangjai mellett érkezett meg a Fel-sége br. Bánffy Dezső miniszterelnök kísé-retében. A tömeg lelkesíten éljenzett és a közelebbi házak ablakaiban levő hölgyek kendőiket lobogtatták.

A Felsége katonásan köszöntö meg a közönség fogadtatását. Könnyű léptekkel szállt ki a kocsiából és Galgóczy huszártábornagy a tábornoki kar és szolgálattevő tisztiek ki-séretében ruganyos léptekkel haladt végig a felállított díszszázad arczéle előtt.

Midőn vége volt a szemlének, a Felsége visszatért a Bánffy-palota elé, hol kíséretével megállott, mire a díszszázad a zenekar hang-jai mellett elfelirózott előtte.

Ezután ismét felzúgott a tömeg ajkán: — Éljen a király! mire a Felsége is-mételten salutált és felvonult a Bánffy-pa-lota termeiben. A lépcsőkön apró fehér ruhás leánykák várták a királyt kiknek nevében Havas Lujza virág csokrot nyújtott át a Felségének, a mit a király mosolyogva fog-a-dott el.

A csokrot átadó leánya a következő-kezt mondta:

„Felséges urunk! Fogadják Kolozsvár leányainak e szerény ajándékát szívesen: Él-jen a király! Éljen, éljen sivitotta a sok apró gyerek hang. Ez üdvözlöt a Felséget látha-tóan moghatott. Megsimogatta a kis szónó-kat és beszélt hozzá néhány meleg szót.

— Hogy hívják kis leány? Hány éves és hová jár iskolába? Kérdezte a Felsége. Mire a kis Lujza minden kérdésre felelt a felségnek.

Erre újlag felhangzott a lelkes éljen-zés; a Felsége még egyszer köszönetet intett és ezzel szobába vonult.

Ez alatt a tömeg áttörte a kordonokat és előzött a főteret csak nehezen sikerült a teret újra megtisztítani, hogy a Felsége a templomba vonulhasson. Háromnegyed 9 órakor vonultak be a főurak és küldöttségek a templomba.

Igen széplátványt nyújtottak a szebbnél-szebb magyar ruhák. Pont 9 órakor meg-kondultak a harangok és a Felsége br. Bánffy Dezső miniszterelnök kíséretében kilépett a Bánffy palota kapuja alól.

A mint feltűnt, a tömeg egyszerre nagy éljen riadalba tört ki. A Felsége katonásan tisztelettel s azzal a miniszterelnök felé for-dulva élénk beszélgetést kezdett azzal. Közbe az éljenző tömegnek salutált és a felállított sokaság sorfala között gyalog vonult be a főterei plébánia templomba hol csendes misét hallgatott.

A templomban.

A király megérkezése után a közönség a főterei r. kath. plébánia templom előterét sietett elfoglalni, úgy, hogy a templomtéren már 8 óra körül a kíváncsiak fejerei szorogot-tak úgy annyira, hogy a rendezők alig vol-tak képesek annyi helyet fenntartani, a me-lyen a méltóságok és különböző küldöttségek bevonulhassanak.

A templom főkapuja és a főajtó zöld guirlandok, nemzeti zászlók és czimerekkel igen szépen volt feldíszítve. Különösen a fő-ajtó homlokzata volt nagyon izlésesen díszítve. Az ajtó parkányzatán „Isten ho-zott, ki a z ur nevében jössz” fel-iratot tartalmazó tábla volt alkalmazva czi-merek és lobogók között elhelyezve.

A templomtól ellepő óriási közönség lázas érdeklődéssel várt a Felség megér-kezésére. Pontban kilencz órakor összehúzták a harangokat, s a közönség mintegy lélekzetét visszafogva várta a király a Felsége megér-kezését.

Egyszerre csak viharos éljenriadal hang-

zik fel, mely hova tovább mind lelkesebbé válik. Minden ajk éljenez, minden szem koronás királyt nézte, a ki gyalog érkezett Szent Mihály templomához.

Mikor a templom főkapuja elé ért, Bán-fy Dezső miniszterelnökkel, katonás közön-téssel viszonzta a népek ezreinek lelkes üdvözlését.

A templom előcsarnokában várakozott a Felsége a r. kath. papság élén. Lőnhárt Ferencz püspökkel. A papság teljes díszben fogadta a felséget. A bevonulásnál az apos-toli kereszt alatt elől a papság ment s utánuk lépdelt a templomot színtűl megöltözt kö-zönség és az egyházi képviselő sorfala kö-zött a felséges ur levett főveggel, utána nyom-ban Bánffy Dezső miniszterelnök következett, s a többi méltóságok. A király a bevonulás alatt több ízben meghajtotta magát az őt néma tisztelettel üdvözlő méltóságok és kül-döttségek előtt.

Mikor a menet a templom szentélyébe ért, a felség az oltár baloldalán levő balda-chin alatt részére fenntartott külön helyet foglalta el a bíbor-báronnyal bevont s aranyo-zott térdeplő előtt, míg a papság Lőnhárt Ferencz püspökkel az oltárnál helyezkedett el.

A szentély baloldalán levő külön padok-ban elől Bánffy Dezső miniszterelnök, Per-czel Dezső belügyminiszter, báró Jósika Samu a Felsége személye körül miniszter és a ki-rály szolgálattétő szánysága foglaltak he-lyet, míg a velük szemben levő jobb oldali padokban román Miron, nagyszombeni gör-keleti metropolita, dr. Mihályi Viktor, baláz-sz falvi gör. kath. érsek helyezkedtek el.

A templom főhajójában levő első pa-dorokban a megjelent méltóságok, hivatali fő-nökök, küldöttségek és főurak foglaltak he-lyet az utánuk következő padokban és mel-lékelyekben a közönség ezrei sorakoztak.

A templom szentélye és a főoltár ez alkalomra déli növényekkel igen csinosan volt felékesítve.

A templomban levő összes csillárokból gyertyák égtek.

Mihelyt a Felség elfoglalta a részére fenntartott helyet, azonnal kezdetét vette a szent mise, melyet egész csendben Lőnhárt Ferencz erdélyi róm. kath. püspök mondott. A püspöknek a mise alatt a következők se-gédkeztek:

Fábián Sándor kanonok, püspöki helynök, Bíró Béla apátplébános, dr. Tódr József kanonok, orsz. képviselő, Kovács Fe-rencz, maros-vásárhelyi apát-plébános, Csiki János, Kovács Lajos és Péter József espere-sek, Máté István, Simolenszky Pál és Kiss János segédlelkészek, továbbá Rácz Károly, Vaszilkievics Viktor és Czimbalmos József tanárjelöltek.

A király a csendes misét folyton állva hallgatta végig. Kezeit jobbra összekulcsolva tatva a térdeplőre nyugtatta. Szemeit leg-inkább a főoltár és a papságra függesztette, s csak néhányszor tekintett végig a közön-ségen, melyet ily alkalmakkor néhány má-sodperczig szemlél.

A sanctusnál, mikor a csengő megszó-lalt, a király letérdelt, s fejét a térdeplő-párnájára hajtotta le.

A király példáját követték a miniszte-rek és a szentélyben helyet foglaló főpapok és méltóságok, kik mindannyian letérdeltek.

A király tábornoki egyenruhában, — mellén érdemjelekkel, a miniszterek magyar díszben; a két gör. keleti és gör. katolikus egyházfejedelm ibolya színt díszben jelentek meg. Az első padokban elhelyezkedett méltóságok is kivétel nélkül magyar dísz-öltöny-ben pompáztak.

Mise alatt a közönség, dacára annak, hogy igen sokan a padok tetején helyezked-tek el — s mindenki igyekezett látni a Fel-séget — elég csendesen viselte magát s a rend megzavarva nem volt.

A csendes mise pontban háromnegyed tíz órakor ért véget. Ekkor a király felvette a fővegét, s a papság után ugyanazon sor-rendben történt a kivonulás. A király után közvetlenül Bánffy Dezső báró miniszter-elnök, utána a miniszterek, főpapok és más méltóságok következtek.

Mikor a menet a templom főbejáratá-hoz ért, s a templom tért ellepő ezrek meg-pillantották a királyt, ismét kitört az a lel-kes, az a frenetikus és szűnni nem akaró él-

jenzés, melyben a magyar nép rajongó lelkesedése és szeretete jutott kifejezésre.

A király Bánffy Dezső báróval felszállva az udvari fogatba, a közönség szakadatlan eljenzése közben hajtatott vissza a Bánffy-palotába, a hol 10 órakor vette kezdetét a küldöttségek fogadtatása.

#### Küldöttségek fogadtatása.

A király a templomból gyalog jött vissza 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> órakor.

A király előtt levett főveggel baladzt az udvari tiszt.

A Felső Bánffy Dezső miniszterelnök és Bély Ákos gr. főispán között lépdelt.

A királyt követték a miniszterek és a főurak.

Ezután a küldöttségek vonultak fel szép rendben csoportonként.

A katonaság a palota előtt állott meg. A Bánffy-palota kapuja alatt egy udvari tiszt intézte a felvonulást.

A küldöttségek a megállapított sorrendben vonultak fel a II. lépcsőn s az első lépcsőn tértek vissza.

A román kath. papság részéről Lőnhárdt Ferencz püspök a következő üdvözlő beszédet mondotta:

Az erdélyi egyházmegye katolikus papsága a r. k. státus nevében van szerencsém császári és apostoli királyi Felségedet a legmélyebb hódoló tisztelettel üdvözölni.

Lelkes örömmel tesszem ezt, mint ki autonómiával bíró drága hitfeleimmel együtt soha nem felejthetjük el azt, hogy az erdélyi püspökségnek romjaiból való visszaállítását is megbecsülhetetlen jótéteményekkel való kitüntetését császári és apostoli királyi Felséged dicső elődjének köszönhetjük és a hála legbensőbb érzetével köszönhetjük is.

Legmélyebb tisztelettel alázatosan kérjük császári és apostoli királyi Felségedet, hogy ezen szívből fakadó halánkat, valamint alattvalói tántoríthatatlan hódolatunk, hűségünk és ragaszkodásunk érzelmeit legkegyelmesebben fogadni és minket boldogító királyi kegyelmében megtartani kegyeskedjék.

A felség válasza a következő volt:

Mint mindenkor, úgy ezuttal is őszinte őszinte örömmel és megelégedéssel fogadom a római katolikus klerus és státus képviselőit és hűségük biztosítását, mely biztosítást erős zálogul veszem annak, hogy az egyház és az állam érdekében oltalmára irányzott atyai törékvéseimben önök is hagyományos hazafissággal mindenkor támogatni fognak.

Az Isten áldása kísérje működésüket. Ismételve biztosítom önöket kegyelemről s őszintén köszönöm itteni megjelenésüket.

A görög kath. egyház és papság szónoka Mihályi balázsfalvi érsek volt, a ki következőleg üdvözölte:

Felsőes császári és apostoli király! Legkegyelmesebb Urunk!

A gyula-fehérvári és fogarasi gör. kath. egyháztartomány főpappjai és egyházmegyéink Clerusának küldöttsége a legmélyebb alattvalói hódolattal üdvözlő Felségedet, midőn Kolozsvár szabad királyi várost legfelsőbb látogatásával szerencsétlenni méltóztattik.

Örömmel közeledünk Felséged királyi trónja elé, hogy hagyományos hűségünk adóját ez alkalommal is leröjjük. Apostoli királyi hajlandóságába vezető törhetlen bizalom batorit minket egyházi fontos hivatásunk teljesítésében kitartásra — serkent a gondozásunkra bizott egyházak felvirágzását célzó törekvéseimben erénytelen buzgalomra.

Egyházunk a haza javát üdvösnek bizonyított intézményekkel szolgálja, azok fejlődése Felséged királyi hatalmában mindenben oltalomra talál; a Clerus és a hívek nehéz viszonyok között is Felséged kegyelmében keresik a vigasztalást, legfelsőbb szándékai-ban ismerik fel a helyes irányt, atyai jóindulatában lelnek mai napon is biztos kárpótlást.

Esedezünk, méltassa Felséged egyházunkat, a Clerust és híveinket továbbra is legfelsőbb kegyelmére; köteles halálával adozni ezenkívül sem mulasztathatjuk el, kik szívet nélkül kérjük a mindenható Ur Istent Felséged országának dicsőségéért, birodalmának hatalmáért, népeinek boldogságáért s a dicsó uralkodó dinasztia jólétéért, melynek élén mindnyájunk üdvére a seregek ura Felségedet Ő Felsége a Királynéval, ép erőben számos éveken át éltesse.

A felség válasza a következő volt:

Örvendő fogadom az erdélyi görög katolikus klerus képviselőit és hű érzelmeik tanúsítását.

Ismerik önök változhatatlan jóakaratomat egyházuk irányában, melyről önöket ezuttal is, abbéli óhajjával biztositom, hogy a trón iránti hűség, a törvények tisztelete s a közös anyaország szeretete legyen mindenkor vezérszálaga működésüknek.

Nem kétkem, hogy ez óhajjásom önöknél és híveiknél készséges visszhangra fog találni, s hogy annak teljesítése által jövőre is biztosítani fogják maguknak azon oltalmazó kegyelmemet, melyet ez ideig élveztek s melylyel önöket jelenleg szívélyesen üdvözölöm.

A gör. kel. egyház és papság nevében Román Miron metropolita üdvözölte a következő beszéddel:

Császári és apostoli királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk.

Midőn ezen óhajta vár újabb alkalommal is az ország erdélyi részének eme fővárosában, Felséged legkegyelmesebb színe előtt megjelenni és e vidék gör. kel. román lakossága nevében legalázatosabb hódolatunkat újonnan bemutatni szerencsénk van, elfelejtve közéletünk sok bajait csak egy boldogító érzület éled lelkünkben, mely a keresztény főerények a hit, remény és szeretet magasatos áldásait az erkölcsi magán életből állampolgári köviszonyainkra is átvissza és alapját képezi honszeretetünknek s azon kegyeltes fohászunknak; hogy a mindenható Isten áldása lebegjen mindenkor és mindentűt Felséged legmagasabb személye és a még hosszú időkre terjedő atyai uralkodása felett!

És midőn ezzel Felséged legmagasabb trónja és általában a felséges uralkodóház iránti tántoríthatatlan hűségünk és szeretetteljes ragaszkodásunknak ha mindjárt csak gyenge szavakban is kifejezést adni bátorokunk, egyezsersmind legmélyebb tisztelettel esedezünk, hogy a sok hányatásnak és nélkülözéseknek kitett ősi egyházunkat a többi hazai egyházak során Felséged legmagasabb uralkodói kegyelmében és hatalmas oltalmában ezuttal is részesíteni legkegyelmesebben méltóztassék.

(Román nyelven:) se treasca feliat majestatea sapreanumul nostru monarch (magyarul: „Ő Felsége legjobb uralkodónk boldogul éljen!”)

A felség válasza a következő volt:

Hódolatukat és hűségük biztosítását köszönettel fogadom.

Midőn nyolcz év előtt egyházuk képviselői e helyen előttem megjelentek, híveik irányában mindenkor táplált jóakarattal jeleztem azon irányt, melyet követve, nemcsak saját érdekeiket fogják legjobban előmozdítani, hanem mindenkor oltalmamra is számíthatnak, — s mely irány abban összpontosul, hogy minden felekezett, nemzetiségi különbség nélkül, egynek érezze magát és egygyé forradjon a trón iránti hűségben, a közös anyaország szeretetében, a törvények tiszteletében és a hazafias kötelek teljesítésében.

E célokra hű követését most is a legmelegebben ajánlván, és elvárva, hogy önök nagy befolyásukat híveikre csak ez irányban fogják felhasználni, szívesen biztosítom önöket és híveiket változatlan kegyelemről és jóakaratomról.

A ref. egyház és papság szónoka Szász Domokos a következőleg üdvözölte:

Császári és apostoli Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk! Királyunk!

Emléke a mai napnak, midőn Felség magyar hazánk e szip vidékét legmagasabb látogatásával szerencsétlenni kegyes: az erdélyi ev. ref. egyházkerület elavpajai is örököké fénylő betűkkel leend megörökítve. Örömeti alkalom ez nekünk arra, hogy egyházkerületünk nevében császári és királyi apostoli Felségedet és fenséges Uralkodó Háza iránt mindig táplált alattvalói hódolatunkat, törhetetlen hűségünket s el nem muló halánkat kifejezésre juttassuk.

Felségedben mi is a bölcs és jóságos uralkodót, a legalkotmányosabb királyt, hit és vallászsabadságunk legfőbb őrét, a hála legbensőbb érzelmeivel megteljesedve, csodálva szenteljük s biztositjuk Felségedet, hogy ez érzelmeiket a gondjainkra bizott nemzedékek szívébe áptálatlani legszentebb s egyezsersmind legboldogítóbb hazafiai kötelese-günknek ismerjük. Alázattal kérjük Felségedet, hogy egyházunkat, iskoláinkat sokszor tapasztalt atyai kegyelmébe továbbra is megtartani méltóztassék.

Istentől pedig szívünk mélyéből azért esedeklünk; hogy Felségedet s az egész Uralkodó Házat végtelen erejével védelmezze, s lelki, testi javainak kifogyhatatlan bőségével áldja meg.

A felség válasza a következő volt:

Hódolatukat és hű ragaszkodásuk nyilvánítását őszinte köszönettel és azon biztositással viszonozom, hogy egyházuk érdekeit mindenkor meleg rokonszenvvel kísérem.

Nem kétkem egyébiránt, hogy önök és hittársaik az imént kifejezett hű és hazafias érzelmeiket a gondjaira bizott nemzedékekben sápolva, ez által az ország további felvirágzására mindenkor hazafias buzgósággal fognak közreműködni.

A luth. egyház és papság nevében Müller püspök mondotta a következő beszédet:

Császári és Apostoli Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk és Királyunk!

Azon ezből, hogy a monarchia véderéjének fejlődése és a közbéke garanciái biztositatnak, méltóztatott Felséged legmagasabb látogatásával szerencsétlenni hazánk e vidékeit.

Azon sokak közt, a kik e látogatásnak örvendenek és ez örömmek ma mélyen érzett kifejezést adnak, nem szabad, hogy elmaradjon a hű ág. evang. egyház Magyarországi erdélyi részeiben.

Megjelentünk tehát mi is, annak képviselői, a mi legmagasabb földi Urunk színe előtt, a ki, hogy a szoltárral beszéljek, „a mi birodalmunk és a mi reményünk volt volt ifjú korunktól fogva”, hálással emlékezve mindama kegyről és javakról, melyekre áldásos uralkodása alatt a mi egyházunkat is méltatta; hálával emlékezve mindenekelőtt a mindenható Istentől, a ki Felséged életét és erejét megtartá, hogy örvendjenek annak a népek és áldják őt és erős bizodalommal támaszkodva Jeruzsálem bölcs királyainak szavaira: „A ki hű szívvel bír, annak barátja a király!”

Méltóztassék Felséged ezen legmélyebb tisztelettel és meleg szívvel eredt hódolatunkat is legkegyelmesebben elfogadni és egyházunk iránt továbbra is kegyelmes hajlandósággal viseltetni.

A felség válasza a következő volt:

Kiváló örömmre szolgál minden alkalommal kipróbált hűségük és ragaszkodásuknak tanúsítását tapasztalhatnom s a legszívélyesebb köszönetem kíséretében fejezem ki őszinte megelégedésemet a felett, hogy a hitsorsosaik és fajrokonai az azon várakozásnak, melynek e helyen nyolcz évvel ezelőtt kifejezést adtam, saját jólfelgögrő érdekeik és hazafias kötelesegrzetüktől vezéreltetve megelégni iparkodtak, mint-hogy az államiélet összes tényezőinek közös célra törekvő együttműködése képezi biztositékát az egyek érdekei megóvásának és előmozdításának.

Mindenkor örülni fogok, ha önöket ez irányban védelmem és oltalmamban részesíthetem.

Az unitárius egyház és papság szónoka Ferencz József püspök volt. Beszéde így hangzik:

Császári és apostoli királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk Királyunk!

Az unitárius vallás közönség nevében, annak megbízásából járulunk Felséged legmagasabb színe elé, hogy alattvalói hódolatunkat a legmélyebb alázattal fenntartsuk.

Mivel egyházközségeink legnagyobb része az erdélyi részeken van s csak az újabb időben és pedig épen a Felséged dicső uralkodása alatt alkottatott néhány hitközségünk túl a Királyhágon is és így nekünk ritkábban nyílik alkalmunk testületileg megjelenni Felséged előtt, mint más egyházaknak, rendkívüli szerencsénknek tartjuk, hogy ezt most ismételtén tehetjük, épen e városban, melyhez annyi történelmi nagy esemény fűződik és a mely vallásunknak is bölcsője volt.

De ha a jelzett ok miatt ritkábban adatik is meg nekünk az a nagy szerencse, hogy Felséged legmagasabb színe előtt élő szóval kifejezhessük alattvalói legmélyebb hódolatunkat, szívünkben a hűség Felséged legmagasabb személye, koronája és trónja iránt azért nem kisebb, nem gyengébb, minő bármely más egyházé, mely magyar hazánkban a Felséged jogára alatt és királyi kegyének kibeszélhetetlen áldásait élvezi.

Az unitárius egyház igaz nem nagy, de egy szív egy lélek, a mely valamint az isten imádságát nem osztja meg, úgy Felsé-

gednek is osztatlan hódolattal és hazafiai törhetlen hűséggel adozik mindenkor.

Ezekről óhajttak most is biztositani Felségedet, a legmélyebb alázattal esedezve, hogy páratlan atyai szeretetének vallásközönségünkkel addig is éreztetett melegét az-al továbbra is éreztetni s ez által minket boldogítani kegyeskedjék.

Magunkat személyenkint s egész unitárius vallásközönségünket Felségednek legmagasabb királyi kegyébe ajánlván buzgó imával kérjük Istent, hogy tartsa meg Felségednek oly nagy, nem és drága életét nekünk, a különböző egyházaknak s közös magyar hazánkban örömeire és dicsőségére, népeinek hit- és nyelv-különbségnélküli boldogítására még nagyon számos évekig; soká, soká éljen Felséged.

A felség válasza a következő volt:

Köszönettel fogadom hódolatukat és törhetlen hűségük biztositását. Nem tekintve híveik számát, jóindulatom hitfelekezetük iránt változatlan marad, a mint nem kétkem, hogy híveiknél is változatlan fog maradni mindenkor a trón iránti hű ragaszkodás és a valódi hazafisság tanúsítása.

Kolozsvármegye és város és az összes megjelent törvényhatóságok küldötkeit Béli Ákos gróf főispán vezette s a következőleg üdvözölte Ő Felséget:

Császári és apostoli királyi Felség. Legkegyelmesebb Urunk!

Kolozsvármegye, Kolozsvár szabad királyi város és ezekkel szomszédos Bihar, Beszterce-Naszód, Maros-Torda, Torda-Aranyos, Szilággy, Szolnok-Doboka vármegyéknek és Maros-Vásárhely, Nagyvárád szabad királyi városok küldöttségeinek élén nekem jutott azon rendkívüli megtiszteltetés, hogy Felséged legmagasabb színe előtt legalázatosabb alattvalói hódolatunkat tolmácsolhassam.

Nyolcz éve annak, hogy Felséged e várost legmagasabb látogatásával szerencsétlente és kitüntette.

Nemzeti érzületünknek adott Felséged akkor kifejezést, midőn Mátyás király szülőházának emléktábiával való megjelölését kezdeményezni kegyeskedett.

Ma is, mint Mátyás király alatt, király és nemzet együtt érez, a király iránti hűség és hazaszeretet eszményi fokra emelkedtek.

Fogadjá Felséged ezért kegyesen, mint annak idején, dicső elődje, Szent István trónján népei tántoríthatatlan hűségének, alattvalói hódolatának lelkesült kifejezését.

A felség válasza a következő volt:

Fogadják őszinte köszönetemet hódoló üdvözlőletért.

Örömmel hallom e nemzeti kegyeletnek nyilvánulását egyik dicső emlékü elődöm irányában és nem kétkem, hogy e kegyelet által ébren tartott igazságos és hazafias érzelmeiktől áthatva, a törvényhatóságok főtörékvésüket a népesség anyagi és szellem jólétének előmozdítására irányozzák. Tudom, hogy e feladat teljesítésében felekezeti, vagy nyelv-különbség nem képez válaszfalat, a minthogy is csak a valódi hazaszeretnek ápolása, valamint a mindenkinek egyenlő jogokat biztositó, de mindenkit egyenlően is kötelező törvényeknek tisztelete és hasznos munka adhatnak erőt az államnak s biztositathatják a népességnek valódi jólétét, melyet mindnyáján óhajunk.

Örömmel fogom szemlélni, ha ily irányu törekvés mindinkább el fog terjedni és megelégedéssel fogadva hűségük biztositását, vigyék kérem küldöiknek legjobb kívánataimat és szívélyes üdvözlömetem.

Az Emke Bethlen Gábor gróf vezetése mellett jelent meg. Bethlen Gábor üdvözölte a következőleg!

Császári és apostoli Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk!

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület, mely ma már a hazafias magyar társadalomnak legerősebb a'kotása, örömmel értesült országgrésztünknek azon kiváló szerencséről, hogy Királyát, kinek magasatos személyéhez minden igaz magyar oly lelkesülten ragaszkodik, őt tiszteli és szereti, bár rövid ideig is, körünkben tisztelheti.

Hű alattvalói érzéssel jöttünk Felséged magasatos színe elébe, hogy most is, mint alkalom adtán eddig is tettük és tenni fogjuk, Felségednek hódolatunkat bemutassuk s egyezsersmind hazafias célokra törekvő egyesületünket legmagasabb királyi kegyébe ajánljuk, mert hiszén egyesületünk

ugyszólván az ország összes területéről egyült magyar honfitársainkat képviselve állunk, mint a nemzet fordul az egek Urához, hogy Felségedet, apostoli Királyunkat az ország, nemzetünk felvirágzására, erősbülésé soká, igen soká éltesse!

A felség válasza a következő volt:

Fogadják köszönetemet hódolatuk kifejezéséért.

Az egyesület oltalmamra és támogatásomra számíthat, ha az, a hangoztatott elvekhez hű maradván, nevének megfelelőleg, valóban a közjóának és közművelődésnek fog szolgálni.

Az ügyvédi kamara nevében Haller Rezső üdvözölte:

Császári és Apostoli Királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

A kolozsvári ügyvédi kamara képviselőiben nekem jutott a megbecsülhetetlen szerencse, hogy az ügyvédi karnak, mint az igazságszolgáltatás egyik főtenezőjének tántoríthatatlan hűségét és ragaszkodását Felséged legmagasabb színe előtt tolmácsoljam.

Kegyeskedjék Felséged legalázatosabb hódolat-nyilvánításunkat legkegyelmesebben fogadni.

A felség válasza a következő volt:

Őszinte köszönettel fogadott hódoló üdvözlőletük szolgáljon nekem zálogul, hogy az ügyvédi kamara tagjait működésükben csakis az igazság parancsoló szava és szeretett népeim igaz érdekeinek képviselőitől zérlik.

A közjegyzői kamara nevében Dörg Albert mondta a következő beszédet:

Császári és apostoli királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

A kolozsvári kir. közjegyzői kamara nevében bátorokunk Felséged magas színe előtt megjelenni, hogy legbensőbb tisztelettel tolmácsoljuk mély hódolatunkat, tántoríthatatlan alattvalói ragaszkodásunkat és törhetlen hűséggel párosult halánkat.

Felséged korszakot alkotó, bölcs uralkodásának köszöni a közjegyzői intézmény lételet és minket, ez intézmény első uttörőit és képviselőit már e tény is örök halán kötelez.

Hódolatteljes tisztelettel bátorokunk ebbeli halás érzelmeinknek is kifejezést adni és szívünk legmelegebb érzetével kívánjuk, hogy — miként hű népének rajongó szeretete környezi, — ép úgy kísérje Felséged dicsőségesen uralkodó személyét Istennek minden áldása.

A felség válasza a következő volt:

Hódolatuk és üdvözlőletükért fogadják köszönetemet.

Viseljük hivatalukat mindenkor készséggel, rendszertelleg és ügybuzgalommal a közönség javára és megelégedésére, s jóakaratom a közjegyzői intézmény irányában változatlan fog maradni.

A kerekedelmi és iparkamara küldöttség részéről Sigmund Dezső üdvözölte a következőleg:

Felsőes Urunk Királyunk!

Midőn Felséged legmagasabb látogatásával kamaránk székhelyét szerencsétlente, mi is színtünk Felséged iránti alázatos hűségünk, ragaszkodásunk és szeretettünknek kifejezését adni.

Felséged bölcs uralkodásának köszönhetjük azt, hogy a magyar nemzet jelenleg alkotmányos szabadságát élvezzi és hogy hazánk közgazdasági helyzete oly örvendően fejlődésnek indult, mért ama gondos atyai szeretet, melylyel hű népei iránt viseltetik, az alkotmányos belkormányzat mellett biztositotta számunkra a béke áldását, mely az ipar és kereskedelem fejlődésének legmagasabb emeltjét képezi.

Mindezekért forró imát rebégnék nekünk az egek urához, hogy tartsa meg Felségedet hű népei számára még sokáig és az egész magyar nemzetel együtt szívvel lélekkel kiáltjuk: Éljen szeretett Királyunk!

A felség válasza a következő volt:

Köszönettel fogadom hódolatukat és áthatva azon tudattól, hogy mily nagy része van a virágzó iparnak és kereskedelemnek az ország jólétének emelésében, szívemből kívánom, hogy mindenkor a legjobb eredmény jutalmazza fáradozásukat és szilárd alapokra fektetett tevékenységüket.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felolós szerkesztő és lapfuttató: J.

MÁGYARY MIHÁLY.